ANUL VII. No. 2003. EDITIA A TREIA JOUI 13 OCTOMBRE 1894.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN *Bucureștĭ* LA CASA ADMINISTRAȚIEĬ
DIN *Județe* ȘI *Streinătate* PRIN MANDATE POȘTALE
UN AN ÎN ȚARĂ 30 LEĬ; ÎN STREINĂTATE 50 LEĬ
ȘASE LUNĬ . . 15 » » » 25 »
TREĬ LUNĬ . . 8 » » » 13 »

Un numer în streinatate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureștĭ* ȘI *județe* SE PRIMESC *numaĭ la Administrație*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAȚIE ȘI *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERȚIELE ȘI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
kioșcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

INACTIVITATE ȘI NEPASARE

Dacă în fața apropiateĭ deschiderĭ a Parlamentuluĭ, guvernul se arată atins de o rară sterilitate în arta de a legifera, trebue să mărturisim că partidul liberal nu se lasă maĭ pe jos.

In Cameră dreptul de inițiativă în făurirea legilor aparține nu numaĭ guvernuluĭ, ci și deputaților. Liberaliĭ ar putea decĭ profita de inactivitatea guvernamentală și punîndu-se pe lucru să formuleze o sumă de proiecte de legĭ utile, să afle o sumă de mijloace destinate de a micșora greutățile create țăreĭ de criză.

In loc însă de a profita de inactivitatea guvernamentală, pentru a arăta că sînt maĭ de ispravă, maĭ cu dor de țară și cu vederĭ maĭ largĭ, liberaliĭ nu fac nimic.

De astă-vară și pînă azĭ nu i-am văzut discutînd o singură chestie de interes general, arătîndu-ne o singură soluție în vre-un sens.

Tot ce am putut afla de la eĭ pînă acum este că aŭ un program de luptă compus din chestia națională și din protejarea industrieĭ. Foarte bine.

Dar oare protecționismul D-luĭ Aurelian, reuși-va să ne scape de criză? Fără îndoială că nu.— Reuși-va pe de altă parte să dea pîine țăranuluĭ, ruinat de secetă și istovit de birurĭ? Asemenĭ nu.

Și nicĭ nu e timpul măcar să se puie în discuție chestiunea protecționismuluĭ, de oare-ce sîntem legațĭ prin convențiĭ, carĭ abia în primăvară să pot denunța.

Cît despre chestia națională la ce desbaterĭ poate da ea loc în parlament?

D. Dimitrie Sturdza, va reedita discursul săŭ din Senat, de anul trecut, combinat cu cel de la Orfeŭ și va arunca din noŭ miniștrilor epitetele de *nemernicĭ* și de *vîndufĭ streinuluĭ*. După aceasta va riposta D. Lahovary, cu obrăznicia-ĭ și morga cunoscută și apoĭ se va trece la ordinea zileĭ. Care ordine a zileĭ?

Aicĭ e aicĭ, căcĭ nu văd nimic pînă acum.

Guvernul n'are pînă acum nimic pregătit.

Concediile miniștrilor, alegerile comunale, certele intestine, intrigile de culise, i-aŭ luat tot timpul și-s văduve portofoliile ministeriale de orĭ-ce lucrare. Ca singură resursă, le maĭ rămîne numaĭ să desgroape în ultimul moment, din cartoanele camereĭ, vre-un proect de lege răsuflat și să-l puie în discuția camerilor.

Proectul se va transforma într'o clipă în lege, lege pripită, lege nestudiată, care de a doua zi se va găsi nepracticabilă, defectuoasă, cu aceașĭ soartă ca toate cele-l'alte legĭ anterioare ale regimuluĭ conservator. După aceasta, pentru a legitima cîștigul celor două-zecĭ și cincĭ de leĭ pe zi, nu va maĭ rămîne mandatarilor țăreĭ de cît să se apuce iar de chestiĭ personale, de certe și injuriĭ, — saŭ celor maĭ ștrengarĭ dintre eĭ ca deputatul Gâța saŭ simpaticul Bobeica, să-șĭ transporte activitatea la teatrul Hugo, pentru a se desdauna de sterilitatea la care-ĭ condamnă parlamentul.

Și zilele vor trece ast-fel, iar la sfîrșitul acesteĭ legislațiunĭ ne vom trezi cu un deficit enorm în bugetul actual, cu un budget viitor imposibil de echilibrat, cu resursele statuluĭ sleite, cu un contribuabil istovit de criză și de dărĭ și cu perspectiva unor cumplite rescoale săteștĭ.

E cumplită aberația ce stăpînește pe guvernanțiĭ noștri, prezențĭ și viitorĭ, maĭ ales astăzĭ cînd întreaga Europă este frămîntată de marile probleme sociale, cînd pretutindenĭ stăpînitoriĭ caută să facă concesiunĭ pentru a-șĭ maĭ îndepărta sfîrșitul.

La noĭ din potrivă, cea maĭ mare nepăsare domnește, pare-că nimenĭ nu-șĭ dă seamă că edificiul nostru social să surpă din toate părțile, că în masele săteneștĭ desperarea cauzată de mizerie și de reaua administrație poate să dea loc dintr'un moment într'altul la rescoale cumplite, față cu care toate puștile Manlicher vor fi zadarnice.

De la Ludovic XV-lea, care striga *après moi le déluge*, nu s'a maĭ văzut în istorie o așa nepăsare culpabilă ca la partidele noastre istorice.

C. D. Anghel

IN CHESTIA BOTEZULUĬ

Intervenția Papeĭ în botezul celuĭ de-al doilea copil al luĭ Ferdinand, ne amintește că sforțările catolicismuluĭ de-a se împlînta în țară la noĭ, prin orĭ ce căĭ și prin orĭ ce mijloace, nu-ĭ lucru noŭ.

In cronicile vechĭ găsim că maĭ mulțĭ papĭ aŭ încercat să capete încrederea prinților domnitorĭ și să strecoare în țară, prin protecția lor, leghioane de misionarĭ.

Toate sforțările aŭ rămas însă zadarnice.

Din punctul de vedere religios, ni-e absolut indiferent de credința pe care o profesează marea majoritate a poporuluĭ nostru, — din punctul de vedere politic, lucrul să schimbă cu totul.

Papiĭ aŭ căutat în tot-de-auna să devie pe lîngă șefĭ religioșĭ și șefĭ politicĭ.

In țările catolice ca Franța, Belgia și Bavaria, Papa se amestecă în luptele interne de partid, organizează, indoctrinează și conduce pe partizaniĭ catolicismuluĭ.

In lupta pentru progres, partidele înaintate din aceste țărĭ trebue să combată în mod crîncen influența și puterea nefastă a catolicismuluĭ politic militant, condusă de la Roma.

E o puternică și ocultă forță internațională, internaționala neagră a fanatismuluĭ medio-eval, de care noĭ am fost scutițĭ pînă acum.

Catolicismul învins în unele țărĭ, pe punctul de-a fi învins în altele, caută compensațiĭ în țărĭ nouă, virgine de atingerea ideilor luĭ politice.

Papa caută acum să atragă în cercul dominațieĭ sale religioase, pentru a le putea guverna politicește, pe tinerele popoare din orient.

Reușind să pătrundă în palatul Regeluĭ Carol prin botezarea miceĭ princese în ritul catolic, catolicismul ar începe să trimeată în acest palat emisarĭ umilĭ și blînzĭ la început, aroganțĭ și pretențioșĭ maĭ tîrziŭ.

Fiind dată nimicnicia, slugărnicia și corupțibilitatea politicianilor noștri, catoliciĭ ar avea, în curînd, destule instrumente servile la dispoziție, pentru a încerca să-șĭ împlînte în țară la noĭ domnia lor politică.

Ne mărginim de-o-cam-dată să dăm acest avertisment celor maĭ conștiențĭ dintre politicianiĭ noștriĭ.

I. Th.

PRIM-MINISTRU TRĂDĂTOR

O știre de senzație. — Primul ministru al Serbieĭ acuzat de înaltă trădare. — Răsbunarea luĭ Milan. — Arestare apropiată.

O știre ciudată ne aduc azĭ ziarele din Budapesta. După știrĭ particulare din Belgrad, ar fi vorba nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin de cît de *implicarea primuluĭ ministru Nicolaievicĭ în afacerea celebruluĭ complot în contra dinastieĭ Obrenovicĭ*.

Firește în o ast-fel de scandaloasă afacere actorul principal n'ar putea să fie altul de cît ex-regele Milan.

Milan și Nikolaievicĭ

O surdă dușmănie domnește între aceștĭ doĭ oamenĭ, maĭ ales după ce D. Nikolaievicĭ, chemat la putere în capul unuĭ cabinet de concentrare anti-radicală, a căutat și a reușit, în contra voințeĭ ex-regeluĭ Milan, de a depărta pe liberalĭ de la împărțirea puteriĭ și de a guverna numaĭ cu progresiștiĭ.

Din pricina aceasta, se zice că primul ministru a avut cu ex-regele Milan o ceartă violentă, care a degenerat pînă la amenințărĭ reciproce.

Răsbunarea

Milan 'șĭ-a pus în gînd atuncĭ să-șĭ răsbune și — ce întîmplare! — el și ajunge curînd dup'aceasta în posesiunea uneĭ arme teribile împotriva luĭ Nikolaievicĭ.

S'a vorbit mult, pe timpul arestăriĭ luĭ Cebinatz, despre un caet de notițe găsit la acesta, și în care se dădeaŭ pe față toate mișcările conspiratorilor în contra dinastieĭ Obrenovicĭ.

Inainte de a se preda justițieĭ, acest caet s'a comunicat exregeluĭ Milan, care l'a studiat cu deamănuntul.

O filă ruptă

Cînd l'a dat îndărăt, s'a observat că o filă din caet fusese ruptă. Exregele Milan a crezut a ține pe seama luĭ una din prețioasele informațiĭ ce coprindeaŭ notițele luĭ Cebinatz.

Eĭ bine, acum se spune că acea filă nu coprindea alt-ceva maĭ puțin de cît *niște date foarte compromițătoare pentru D. Nikolaievicĭ*.

Dovezile conspirațieĭ

Notițele luĭ Cebinatz spuneaŭ adică despre D. Nikolaievicĭ (de pe vremea cînd nu se gîndea încă să ajungă atît de curînd prim-ministru) că în maĭ multe rîndurĭ a avut întîlnirĭ secrete cu prințul Petru Karagheorghevicĭ și că în aceste întîlnirĭ ar fi fost vorba de înscenarea conspirațieĭ plănuite.

Ar maĭ fi luat parte la una din aceste întîlnirĭ: Pera Teodorovicĭ, redactorul ziaruluĭ *Male Novine*, Milicevicĭ, un mare industriaș din Belgrad și Cebinatz, — iar la o altă întîlnire numaĭ Cebinatz.

Pînda

Informațiile ziarelor pestane adaogă: Milan plănuia arestarea luĭ Nikolaievicĭ de maĭ multe săptămînĭ. Călătoria regeluĭ în străinătate l'a silit singură să-șĭ amîne planul.

Milan a fost însă acela care s'a împotrivit ca Nikolaievicĭ să nu însoțească pe regele în străinătate, și acum îl păzește mereŭ prin agențĭ secrețĭ.

Indată ce regele Alexandru se va întoarce, Nikolaievicĭ va fi arestat și dat în judecată pentru înaltă trădare.

Ce va fi adevărat din toate astea, un viitor foarte apropiat ne va lămuri.

Vest.

SATIRA ZILEI

Un interview sensațional

Doritor de a află starea sănătățeĭ artistuluĭ nostru Costache Nottara, decedat în noaptea de Joĭ 6 Octombre la Teatrul Național, în urma uneĭ crude suferințĭ și a maĭ multor monoloage sinistre, — m'am prezintat la domiciliul săŭ din strada Regală.

Toată casa eră cernită, iar la poartă eră lipit un bilețel, pe care scriă: *Relâche*.

Am intrat în camera mortuară. Aci, cadavrul mareluĭ artist eră lungit într'un sicriŭ, — sicriul generaluluĭ Roberto. De-asupra, maĭ multe coroane, între care am observat una cu inscripția:

Luĭ Nottara
mort în preajma tronuluĭ

— Dumnezeul meŭ! esclamaĭŭ eŭ, — și o lacrimă căzŭ din geana mea, — așă dar el e mort? Aceasta nu se poate!

Și începuĭŭ să-l trag de mînică:

— Costache dragă! Sînt eŭ! Nu mă vezĭ?

Insă, lucru curios, mortul tăcea.

— Costache, nu te teme, nu-ĭ autorul!

Atuncĭ el deschise ochiĭ cu sfială și începu un monolog trist:

— Unde sînt?... Să fie vis orĭ realitate? Și cine eștĭ tu, care viĭ să turburĭ pacea mormintelor? Eŭ am murit...

— Nu umblă cu mofturĭ, replicaĭŭ eŭ; lasă că nu te chiamă la teatru.

Atuncĭ decedatul se sculă frumușel, aprinse o țigară de damă cu carton și se puse la sfat cu mine.

— Ia spune-mĭ, Costache dragă, pe cine bănuieștĭ tu ca autor al morțiĭ tale? Aĭ avut cevă cu D. Antonescu? De ce crezĭ că te-a ucis?

— Dragul meŭ, îmĭ răspunse Nottara, sînt multe versiunĭ: uniĭ cred că fostul decemvir a fost plătit de Ungurĭ, ca să omoare tot ce-ĭ romînesc.

— Aceasta nu se poate, replicaĭŭ eŭ indignat. Incă de pe cînd eră decemvir, Antonescu a dat dovezĭ că-ĭ romîn: el a cheltuit numaĭ banĭ adunațĭ de la Romînĭ, precum ne-a arătat raportul decemvirilor.

— Atuncĭ, o a doua versiune: se spune că autorul vroiește să deschidă o companie de pompe funebre.

— Eĭ, și?

— Și... a vrut să facă prima experiență cu noĭ.

Eram foarte nedumerițĭ, cînd ușa se deschise și apărură artiștiĭ Leonescu, Aristița Romanescu, Mateescu, Mărculescu, Soreanu, Cutarida, Ana Ciupagea, toțĭ pe carĭ îĭ știam morțĭ.

Incepură cu toțiĭ un danț macabru. Eră un vîrtej nebun. Oasele clănțăneaŭ, dințiĭ rînjaŭ, scheletele făceaŭ niște salturĭ desperate...

De o dată intră regisorul, strigînd:

— Haĭdețĭ la repetiție!

— Ce se joacă? întrebară morțiĭ.

— *In preajma Tronuluĭ!*

Atuncĭ toțĭ căzură la pămînt și se auzi glasul D-neĭ Romanescu cîntînd:

Maĭ du-te și în altă parte,
Inchipuiește-țĭ c'am murit!

* * *

Și iată pentru ce *In preajma Tronuluĭ* nu se maĭ jucă. Se spune însă că autorul îșĭ va publică opera în foileton la *Cerberul Națiuniĭ*, organul D-luĭ Ionică Sefta.

Rigolo.

CEREM ANCHETA

Aducem la cunoștința D-luĭ ministru de resbel, fără nicĭ un comentariŭ, următoarele minunățiĭ:

D. administrator clasa I Bugeac, din Galați, îșĭ face case cu băĭ, are viĭ, are o sumă de nevoĭ urgente pe care le aduce la bun capăt prin ajutorul companieĭ a 3-a sanitară.

Băile pe care și le construește în strada Marcu Aureliu absoarbe munca încontinuă a 12 oamenĭ din acea companie. Soldatul Braunștain Michel lucrează la zugrăvit, Cupiner Lupescu la tinichea, și Crăciunescu și Andinescu la lemnărie, iar Simionescu lucrează la băncile din sala de bae.

Cum însă aceste băncĭ aŭ fost lucrate în atelierul spitaluluĭ militar, cu transportarea lor la casa de baie a D-luĭ Bugeac, aŭ fost însărcinațĭ 40 de bolnavĭ de ochĭ din spital. Lumea care vedea trecînd pe aceștĭ nenorocițĭ bolnavĭ încărcațĭ cu băncĭ, se indignose la culme. Insă D. administrator era foarte mulțumit de treaba asta.

N'am putut afla de cît numele a doĭ din hamaliĭ gratuițĭ aĭ D-luĭ Bugeac: soldatul Vîrlan Dumitru din reg. 11 de dorobanțĭ și Radu Ion din bat. II de vînătorĭ, comp. IV.

Toate gradele inferioare ale companieĭ a 3-a sanitară fură din ordinarul oamenilor, se plimbă zilele și nopțile prin tîrg după chef, lipsesc cu săptămînile din cazarmă, și nimenĭ nu le spune un cuvînt.

Pricina e că D. Bugeac le tolerează toate și îĭ protejează, cu condiție ca nicĭ eĭ să nu'ĭ dea de gol faptele pe care totuși, după cum se vede din articolul prezent, aŭ ajuns pînă la cunoștința noastră.

Trecem peste olăria și florăria spitaluluĭ, neglijăm doagele din care D. administrator și a făcut vase gratis pentru viile D-sale, sărim peste toate abuzurile și incorectitudinile numeroase pe care le-am putea înșira, și ajungem drept la D. ministru de răsboiŭ.

Il rugăm decĭ, cu multă blîndețe pe ziua de astă-zĭ, să bine-voiască a numi o anchetă serioasă și imparțială.

Așteptăm cu nerăbdare.

Lynx.

Uniformele școlare

D. St. Vîrgolicĭ, ilustrul inspector școlar, a dat gata toate relele de care suferă instrucția și ne maĭ avînd de ce să se apuce, a înaintat ministruluĭ un raport cerînd să se introducă o uniformă pentru toțĭ eleviĭ și elevele școalelor primare și secundare din țară.

Curat vorba ceia: cheluluĭ scufă de mărgăritar îĭ trebue. Avem școlĭ suficiente, avem programe admirabile, cărțĭ didactice splendide și nu ne-a maĭ rămas să ne ocupăm de cît de portul elevilor.

Chestia aceasta a uniformelor pare că a ajuns o adevărată manie la stăpînitoriĭ noștri.

După cele-l'alte administrațiunĭ ale statuluĭ deună-zi a venit rîndul funcționarilor de la căile ferate să li se decreteze uniforme, apoĭ măturătorilor de la primăria Capitaleĭ, azĭ a elevilor de la școlĭ și mîine cine știe cuĭ. Se vede că guvernanțiĭ noștri și-aŭ propus să transforme întreaga țară într'o cazarmă nemțească,

Chestia aceasta pe lîngă partea ridicolă, are însă și o parte vexatorie.

Pe cînd s'a decretat uniformele la căile ferate se știe ce protestărĭ energice s'aŭ ridicat din partea nenorociților amploiațĭ, în potriva acestuĭ spor de cheltuială la care eraŭ obligațĭ.

Cu atît maĭ legitime vor fi aceste protestărĭ în potriva uniformelor la copiĭ. Cînd sînt o sumă de părințĭ carĭ abia pot să-șĭ prefacă un rînd de haine pentru a-l trece la copiĭ, de unde aŭ să ia eĭ banĭ pentru a le face uniforme? Și oare cuminte e că tocmaĭ acum pe timp de criză să se arunce în spetele contribuabililor un noŭ bir, căcĭ acesta pentru mulțĭ părințĭ va fi un adevărat bir?

Dar Domnilor de la minister ce le pasă de asemenea considerațiĭ și de greutățile oamenilor! Visează un Domn inspector uniforme, auzind noaptea un zîngbenit de pintenĭ în dreptul caseĭ unde doarme cu consoarta, și a doua zi toarnă un raport cerînd uniforme pentru elevĭ. Iar ziarele guvernamentale maĭ aŭ tupeul să ne dea aceasta drept o măsură democratică, fiind-că ar face să dispară umilința ce îndură eleviĭ ceĭ săracĭ prin luxul celor bogațĭ.

Aceasta e culmea nerușinăreĭ!

Orĭ-cum, frumoase generațiĭ viitoare ni se prepară cu uniforma intelectuală a D-luĭ Scraba și cu uniforma trupească a D-luĭ Vîrgolicĭ.

CULTURA INULUĬ ȘI A CÎNEPEĬ

O măsură a D-luĭ Carp.—Plantele oleaginoase și textile.—Piețele de desfacere.—Concluzie.

O măsură a D-luĭ Carp

D. P. P. Carp a hotărît să ia cele maĭ întinse măsurĭ pentru a determina pe agricultorĭ și în special pe sătenĭ să se dedea la cultura inuluĭ și a cînepeĭ, căcĭ numaĭ prin aceasta s'ar putea pune săteniĭ la adăpostul crizelor agricole, asigurîndu-lise un izvor permanent de veniturĭ.

Am relevat măsurile luate de D. Carp pentru popularizarea cultureĭ albinelor, am relevat instrucțiunile pe carĭ le-a dat în vederea creștereĭ maĭ întinse a vitelor, acum ne rămîne să relevăm măsurile luate pentru cultura inuluĭ și a cînepeĭ.

In înțelegere cu societatea agricolă, ministerul domeniilor a pus la dispoziția cultivatorilor sămînțe de cînepă, de specialitatea cea maĭ bună numită *Bologne*. Prin o circulară adresată autorităților administrative, D. Carp a atras atenția sătenilor asupra cultureĭ inuluĭ și a cînepeĭ, îndemnîndu-ĭ să se dedea la acestă cultură puțin costisătoare

Plantele oleaginoase și textile

Pretutindenĭ în Europa, maĭ ales în Franța, Englitera și Germania, cultura plantelor oleaginoase și textile, daŭ cele maĭ bune rezultate și este foarte răspîndită.

La noĭ în țară, odinioară, această cultură a fost foarte întinsă. Săteniĭ întrebuințaŭ pentru îmbrăcămintea lor pînza de in și de cînepă și făceaŭ comerț întins cu pînzeturĭ. In deceniile din urmă, însă, aceasta cultură a decăzut cu desăvîrșire în urma pînzeturilor importate, produse ale industrieĭ străine. Căcĭ pînzăturile străine de bumbac deșĭ maĭ puțin trainice ca cele de cînepă și in, produse ale industrieĭ de casă,—fiind ieftine aŭ concurat și aŭ distrus industria pînzărieĭ de la sate.

Ast-fel astă-zĭ prin foarte puține locurĭ, anume numaĭ prin părțile muntoase se maĭ ocupă săteniĭ cu această industrie, maĭ mult pentru a păstra un obiceiŭ vechiŭ și pentru nevoile lor propriĭ, iar nicĭ decum pentru comerț.

Piețele de desfacere

Pentru a da un noŭ avînt cultureĭ plantelor oleanginoase, trebue întîĭ înlocuite cauzele carĭ aŭ determinat distrugerea eĭ. Dar a constrînge pe țăranĭ de a nu maĭ cumpăra pînzăturĭ ieftine de bumbac, este imposibil; decĭ ce rămîne de făcut? Incurajînd această cultură, trebue să se asigure sătenilor un debușeŭ, adică piețe sigure unde vor putea să desfacă materiile brute textile și sămînțele obținute.

In consecință, ministerul domeniilor proiectează niște avantagiĭ foarte marĭ ce s'ar acorda marilor capitalișți fie din țară, fie din străinătate, carĭ ar înființa in țară fabricĭ de pînzărie și de uleiŭ. Ast-fel produsele brute ale cultureĭ inuluĭ și cînepeĭ s'ar putea desface cu înlesnire în țară. Dar nu numaĭ atît. Intinzîndu-se această cultură, materiile brute textile și sămînțele s'ar putea exporta și în străinătate, cu atît maĭ vîrtos că ele sînt foarte mult căutate cu prețurĭ avantagioase și nicĭ o dată nu sînt expuse fluctuațiunilor zilnice de bursă din causa vr-unuĭ supra-produs.

Cestiunea este numaĭ, ca să se facă în mod sistematic cultura. Și se poate face, căcĭ afară de instrucțiunile speciale, ministerul pune la dispoziția sătenilor sămînțele cele maĭ bune, avansează micul capital necesar prin Creditele Agricole, etc.

Concluzie

Fără îndoială, că rezultatele ce le-ar da întinsa cultură a plantelor oleăginoase, ar fi foarte marĭ și în folosul în special al populațiunilor rurale. Aceasta cultură ar îndemna și pe mariĭ capitaliștĭ să întemeieze fabricĭ de pînzărie, de postăvurĭ, de uleiurĭ, etc. Astă-zĭ, fără a avea materiile prime, nu se hazardează nimenĭ să întemeieze ast-fel de fabricĭ, căcĭ concurența străină le-ar nimici.

E și timpul ca populațiunea rurală, ba chiar și proprietariĭ să renunțe în parte la învechitele culturĭ de grîu și de porumb, căcĭ ele nu le aduc vre-un folos mare.

Baf.

DĂRI DE SEAMĂ

Revista Economică. — Mişcarea populaţieĭ noastre

Revista Economică publică un interesant studiŭ asupra cifrelor mişcăreĭ populaţiuneĭ noastre.

Autorul articoluluĭ caută să dovedească că de şi escedentul naşterilor asupra morţilor a crescut necontenit, dînd pentru intervalul de la 70—89, un plus total de 842,930,—în realitate însă populaţia ortodoxă e în descreştere, faţă cu creşterea continuă a populaţieĭ mosaice.

De aci ar rezulta că sîntem ameninţaţĭ de a fi copleşiţĭ în viitor de elementul strein, maĭ ales mozaic.

Şi de fapt, cifrele prezintate de confratele nostru, sînt foarte favorabile acesteĭ teze.

In adevăr, după tabloul statistic al mişcăreĭ populaţiuneĭ după religiunĭ, întocmit de *Revista Economică* rezultă următoarele :

1) Că în ceea-ce priveşte populaţia urbană pe timpul de la 1870—1889 ; populaţia ortodoxă a descrescut în mod simţitor şi anume în definitiv cu 17091 suflete. Tot în acest interval populaţia de alte religiĭ, afară de cea mozaică a descrescut asemenea cu 5406 suflete. Din potrivă însă populaţia mozaică a crescut considerabil, prezintînd un escedent de 42367 născuţĭ faţă cu morţiĭ.

Singur acest escedent face ca populaţia totală urbană să prezinte o urcare, pe care statistica o evaluează la 19 870, căcĭ în realitate populaţia urbană romînă, după cum se vede din cifrele arătate, este în descreştere.

2) Intru cît priveşte populaţia rurală dacă ea e în creştere cu 787.281, populaţiile de alte religiĭ aŭ crescut în aceiaş proporţie şi anume cu 36,000. Vra să zică pe cînd la sate proporţia se menţine, la oraşe populaţia creştină ameninţă să fie copleşită de cea mozaică.

Această indicaţiune este întărită prin observarea raporturilor la sută a naşterilor şi a morţilor, după naţionalităţĭ. Iată în adevăr ce găsim :

Din născuţĭ la 100.

Popul. urbană

	Ortod.	Mozaic	Alte
Din 1870-74 . .	73.4	21.1	5.5
» 1880-84 . .	72.0	21.3	6.2
» 1885-89 . .	71.1	21.4	7.5

Popul. rurală

	Ortod.	Mozaic	Alte
Din 1870-74 . .	92.2	5.3	2.5
» 1880-84 . .	91.9	4.8	3.3
» 1885-89 . .	92.3	4.4	3.8

Din morţĭ la 100.

Popul. urbană

	Ortod.	Mozaic	Alte
Din 1870-74 . .	79.2	13.5	7.3
» 1880-84 . .	77.0	14.9	8.1
» 1885-89 . .	75.8	15.9	8.3

Popul. rurală

	Ortod.	Mozaic	Alte
Din 1870-74 . .	96.6	1.1	2.3
» 1880-84 . .	95.9	1.0	3.1
» 1885-89 . .	96.5	0.9	2.6

De acĭ rezultă că întru cît priveşte populaţia urbană de la '70-89, din 100 născuţĭ 73 aŭ fost ortodoxi şi 27 de alte religiĭ, din carĭ *21 israeliţi*, iar din 100 morţĭ 78 ortodoxĭ şi 22 de alte religiĭ, din care *15 izraeliţĭ*.

Aceste cifre sînt destul de elocuente : *ele arată că un sfert din numărul născuţilor în oraşe sînt străinĭ, iar numărul morţilor ortodoxĭ depăşeşte cu mult numărul născuţilor ortodoxĭ ; în timp ce din potrivă la mozaicĭ el este mult maĭ mic.*

Pentru a confirma aceasta să maĭ dăm următoarele cifre :

In această periodă de 20 anĭ, de la 70—89, populaţia întreagă a ţăreĭ a crescut cu 844.930 suflete; din care:

770.190 ortodoxĭ
64.601 israeliţĭ
8.139 străinĭ de alte religiĭ.

Ceĭ 770.190 ortodoxĭ sînt daţĭ numaĭ de sate, creşterea populaţieĭ rurale în total fiind de 787.281 suflete, din care scăzînd escedentul morţilor de la populaţia urbană ortodoxă (17091) ne rămîne escedentul de născuţĭ asupra morţilor pentru întreaga ţară de 770.190 ortodoxĭ, pe cînd israeliţiĭ aŭ un spor însemnat de 42,367 pentru populaţia urbană şi 22.234 pentru cea rurală.

Iată dar ce ne relevează studiul maĭ amănunţit al cifrelor. Ne măguliam pînă acum că populaţia noastră este în creştere, şi acum ni se dovedeşte că întru cît priveşte oraşele, aceasta e o iluzie deşartă.

Acĭ sîntem ameninţaţĭ de a fi copleşiţĭ de elementul străin.

Această constatare tristă trebue să atragă atenţia guvernanţilor pentru a căuta să micşoreze mortalitatea. Cîte lucrurĭ nu sînt de făcut în sensul acesta şi maĭ ales în cea ce priveşte serviciul medical.

In asemenea împrejurărĭ nepăsarea ar fi cît se poate de culpabilă.

C.

ALEXANDRU L. KIELLAND

CHEF DE BAL

Ea urcase treptele netede de marmoră fără accident, fără caznă, dusă numaĭ de marea eĭ frumuseţe şi de bunele-ĭ dispoziţiĭ. Işĭ luase locul în saloanele bogaţilor şi puternicilor, fără a fi plătit intrarea cu cinstea sa şi cu numele-ĭ nepătat. Şi totuşĭ nimenĭ nu putea spune de unde venise ea; se şoptea numaĭ că ea se ridicase din drojdia societăţeĭ.

Intr'o mahala din Paris îşĭ petrecuse în foame copilăria între sărăcie şi viţiŭ, o viaţă, despre care aŭ o idee numaĭ aceia carĭ o cunosc din experienţă. Noĭ ceştialalţĭ, carĭ ne căpătăm cunoştinţele din cărţĭ şi din poveştĭ, trebue să chemăm închipuirea-ne într'ajutor, pentru a ne face o idee despre jalea ereditară dintr'un oraş mare ;—şi totuşĭ, cele maĭ grozave icoane, pe care ni le zugrăvim în minte, sînt palide pe lîngă adevăr.

Drept vorbind, era numaĭ o chestie de timp : cînd o va înhăţa viţiul — precum o roată dinţată apucă pe acela care se apropie prea tare de maşină pentru a o arunca, cu regularitatea neîmpăcată a uneĭ maşinĭ — într'un colţ, unde ar fi putut să-şĭ sfîrşească această caricătură a uneĭ vieţĭ omeneştĭ, după ce o va fi dus în vîrtej printr'o viaţă scurtă de ruşine şi înjosire.

Dar, precum se întîmplă cîte o dată, ea fu «descoperită» de un bărbat bogat şi sus pus, pe cînd trecea în fugă, copilă de paĭ-spre-zece anĭ, pe una din stradele maĭ bune din Paris. Era pe un drum spre o odae dosnică din *rue des quatre vents*, unde lucra la o femee, a căreĭ specialitate eraŭ florile de bal.

Nu numaĭ frumuseţea eĭ extraordinară fermecase pe bărbatul cel bogat, ci mişcările, fiinţa, expresia acestor trăsăturĭ pe jumătate gata—totul părea a arăta, că aicĭ e o luptă între un caracter bun din fire şi între neobrăzarea în germene. Şi, fiind-că el avea capriţiile nesocotite ale bogăţieĭ de prisos, hotărî să facă o încercare pentru scăparea bieteĭ copile.

Nu era greŭ de ajuns în stăpînirea eĭ, căcĭ ea doar nu era a nimenuĭ. Ea căpătă un nume şi fu dusă într'una din cele maĭ bune monastirĭ ; şi bine-făcătorul eĭ avu bucuria de a constata, că sămînţa cea rea se usucă şi dispare. Se desvolta un caracter plăcut, cam leneş ; o purtare liniştită, fără cusur şi o frumuseţe rară. Cînd se făcu maĭ mare, el o luă de soţie. Duseră o căsnicie bună şi pacinică. Cu toată deosebirea cea mare de vîrstă, el avea o încredere nemărginită într'însa şi ea o merita.

In Franţa soţiĭ nu trăesc aşa de strîns legaţĭ ca la noĭ (în Danemarca. N. Tr.); pretenţiile lor reciproce sînt de aceea maĭ micĭ şi dezamăgirile lor maĭ uşoare. Ea nu era fericită, dar mulţămită. Caracterul eĭ se potrivea cu recunoştinţa. Bogăţia n'o plictisea ; din potrivă — se bucura adesea copilăreşte de dînsa. Dar asta n'o bănuia nimenĭ, pentru că fiinţa eĭ era tot d'auna sigură şi demnă. Se bănuia numaĭ, că obîrşia eĭ nu e tocmaĭ curată ; dar fiind-că nimenĭ nu respundea, întrebările conteniră : sînt atîtea alte lucrurĭ de gîndit în Paris !

Işĭ uitase trecutul. Il uitase aşa, cum uităm trandafiriĭ, panglicele de mătasă şi scrisorile îngălbenite din tinereţea noastră,—nu ne gîndim nicĭ o dată la dînsele. Ele şed închise într'un sertar, pe care nu-l deschidem nicĭ o dată. Şi totuşĭ—se întîmplă o dată, că aruncăm o privire în cutia tainică şi atuncĭ observăm în dată, dacă lipseşte unul singur dintre aceştĭ trandafirĭ saŭ cea maĭ mică panglicuţă. Căcĭ ne aducem aminte de toate foarte bine : — amintirile zac aicĭ tot atît de proaspete—tot atît de dulcĭ— şi tot atît de amare.

Şi aşa-şĭ uitase ea trecutul, închis şi cheia o aruncase.—Dar noaptea visa cîte odată lucrurĭ grozave. Simţea iar cum bătrîna vrăjitoare, la care şezuse o dată, o scutura de umere, ca s'o gonească afară în aerul rece al dimineţeĭ la femeea cu florile de bal. Atuncĭ sărea în sus în pat şi zgîia speriată ochiĭ în întuneric. Dar îndată simţea plapoma de mătasă şi pernele moĭ şi degetele-ĭ alunecaŭ pe de a lungul ornamentelor bogate ale mareţuluĭ săŭ pat; şi, pe cînd îngeraşĭ mititeĭ şi somnoroşĭ trăgeaŭ încet la o parte vălul greŭ de visurĭ, ea gusta cu toată puterea simţimîntul ciudat de nedescris de mulţumire, cînd descoperim că un vis răŭ şi urît—a fost numaĭ un vis.

Răsturnată în pernele săltătoare ale trăsureĭ, ea se ducea la bal la ambasada rusească. Cu cît se apropia de ţel, cu atît trăsura mergea maĭ încet, pînă cînd trăsura ajunse şirul des, unde înaintarea se făcea numaĭ la pas. Pe piaţa cea mare din faţa palatuluĭ, luminat bogat cu gaz şi facle, se adunase o mare mulţime de popor. Nu numaĭ oamenĭ carĭ se plimbă stăteaŭ acolo, ci maĭ ales lucrătorĭ, pierde vară, femeĭ sărace şi dame îndoelnice, grămadă deasă de amîndouă părţile şiruluĭ de trăsurĭ. Observaţiĭ vesele şi glume nesubţirĭ, în jargonul original al Parisuluĭ cădeaŭ ca grindina peste oamenil nobilĭ.

Ea auzea cuvinte, pe care de mulţĭ anĭ nu le maĭ auzise şi se roşa la gîndul, că poate că ea e singura din tot şirul lung de trăsurĭ, care pricepe vorbile acestea grosolane ale drojdieĭ Parisuluĭ.

Incepu să observe chipurile din jurul săŭ; i se părea că le cunoaşte pe toate. Ea ştia ce gîndeaŭ, ce se petrecea în capetele acestea şi încetul cu încetul o legiune de amintirĭ îĭ năvăli în minte. Ea se împotrivea cît putea, dar în seara aceea ea singură abea se maĭ cunoştea.

(Sfîrşitul în No. viitor).

INFORMAŢIUNI

Consiliul de miniştri, ţinut ierĭ şi care s'a prelungit pînă seara tîrziŭ a decis casarea alegereĭ de la colegiul II comunal din Ploieştĭ şi casarea alegerilor de la colegiul I şi II din Iaşi.

In privinţa casăreĭ alegerilor din Craiova fiind paritate de voturĭ, a rămas ca D. L. Catargiu să hotărască azĭ după cum va vroĭ.

La minele de cărbunĭ din Anina, Banat, s'a întîmplat acum cîte-va zile o nenorocire groaznică.

Minele aŭ explodat şi aŭ înmormîntat vr'o 75 de lucrătorĭ, dintre carĭ vr'o 40 romînĭ.

Farsa regală în cestiunea botezuluĭ fericituluĭ eveniment ediţia II-a s'a terminat.

Prinţul Ferdinand a consimţit ca botezul princeseĭ să se facă în religia ortodoxă.

Un moment, însă a maĭ fost vorba ca princesa să se boteze în religia greco-catolică, saŭ *unită*, ca ast-fel să se împace şi papa şi consiliul de miniştri.

Consiliul de miniştri se va întruni din noŭ Vinerĭ după amiazĭ.

Prin suburbiile Capitaleĭ a început să bîntue scarlatina.

Din această cauză şcoala primară de pe Bulevardul Pake Protopopescu s'a închis.

Timpul desminte ştirea dată de *Evenimentul* şi înregistrată în maĭ multe ziare, despre apropiata numire a D-luĭ Iancu Ventura, prefectul de Iaşĭ, în postul de inspector administrativ în locul decedatuluĭ colonel Logadi.

Asemenea se desminte ştirea despre numirea D-luĭ Em. Băleanu în postul de prefect al judeţuluĭ Ilfov.

Mîine se va oficia un serviciŭ divin la biserica Kretzulescu pentru însănătoşirea Ţaruluĭ.

Ştirile particulare sosite la Sinaia despre boala Ţaruluĭ, fiind ceva maĭ liniştitoare, ducesa de Coburg şi-a amînat plecarea la Livadia pentru cîte-va zile.

Contrabandistul, general Murgescu, a fost chemat telegrafic în capitală pentru a da cîte-va lămurirĭ ministeruluĭ de războiŭ în cestiunea contrabandelor săvîrşite.

Să pun marĭ stăruinţe ca generalul Murgescu să fie pus numaĭ în poziţie de retragere, fără a se da o altă urmare acesteĭ scandaloase afacerĭ.

La T.-Severin s'a inaugurat o nouă fabrică pentru rafinerie de spirt.

O asemenea fabrică se construeşte şi la Strehaia şi va fi inaugurată încă în cursul acesteĭ lunĭ.

Ziarele ungureştĭ, nemulţumite de numirea conteluĭ Welsersheimb în postul de ministru plenipotenţiar al Austro-Ungarieĭ în Bucureştĭ, aŭ deschis o violentă campanie în contra luĭ.

Ast-fel *Házánk* anunţă, că nu va înceta campania pînă cînd nu se va numi în acest post un ungur. Cele-l'alte ziare sînt de asemenĭ nemulţumite şi prezintă pe contele Welsersheimb drept un reacţionar antimaghiar.

De alt-fel *Neue Freie Presse* spune, că D. Welsersheimb este unul din favoriţiĭ conteluĭ Kálnoky şi unul din ceĭ carĭ cunosc maĭ bine toate intenţiunile ministruluĭ de externe din Viena.

Delegaţiunea consiliuluĭ judeţean Constanţa, condusă de D. Şeitan, va veni la finele acesteĭ lunĭ în Capitală pentru a prezinta un memoriŭ D-luĭ Lascar Catargiu asupra situaţieĭ în Dobrogea.

Un memoriŭ se va înainta şi D-lor P. P. Carp şi C. Olănescu în privinţa îmbunătăţirilor ce ar trebui să se introducă în această provincie oropsită.

Lupta confirmă ştirea dată de noĭ în privinţa retragereĭ D-luĭ N. Cosăcescu din comitetul central al Ligeĭ culturale.

D. Cosăcescu şi-a înaintat deja demisiunea.

Ast-fel comitetul fiind descomplectat, se impune o nouă alegere.

Camera de Comerţ din Capitală se va întruni din noŭ mîine seară pentru a lua măsurĭ riguroase în contra deselor falimente ce se produc în piaţa Capitaleĭ sub masca crizeĭ economice şi comerciale.

DE LA LIVADIA

Petersburg 11 Oct.—*Oficialul* anunţă că principesa Alix de Hessa însoţită de soră-sa marea ducesă Elisabeta Feodoroewa a sosit ierĭ la $5^1/_2$ seară la Levadia. A. S. a fost primită la Aluişta de marele duce moştenitor.

Sosind la Livadia, principesa s'a dus direct pe lîngă perechia imperială. Apoĭ s'a dus împreună cu împărăteasa şi ceĭ-l-alţĭ membri aĭ familieĭ la biserica palatuluĭ unde s'a oficiat un serviciu divinĭ.

Petersburg, 11 Octombre. — **Buletinele de azĭ.** *10 dimineaţa*, Impăratul a dormit maĭ bine. Pofta de mîncare este slabă. Puterile şi activitatea inimeĭ nu s'aŭ îmbunătăţit. Oedeme se măreşte.

7 ore seara. Puţină somnolenţă şi micĭ simptome spasmodice s'aŭ propus în timpul zileĭ. Pofta de mîncare e maĭ bună de cît erĭ.

Petersburg, 11 Octombrie. — După ştirile sosite aicĭ, căsătoria Ţareviciuluĭ a fost fixată pe mîine ; însă se poate să se ia şi alte dispoziţiunĭ.

Regele Grecieĭ este aşteptat la Livadia.

Marele duce Wladimir a sosit erĭ la Livadia.

Doctorul Merceievski a sosit la Petersburg.

Berlin 11 Oct.—După ştirile primite ierĭ seară la ambasada Rusieĭ, îmbunătăţirea stăriĭ Ţaruluĭ continuă.

Paris 11 Oct.—Ministrul Curţiĭ Rusieĭ a trimes D-luĭ Edouard Herve, deputat, telegrama următoare :

«**Livadia** 11 Oct. — 7.40 seara. Sînt însărcinat de împărăteasă să exprim membrilor sindicatuluĭ preseĭ parisiene şi preşedinteluĭ săŭ cît de mult a fost mişcată Majestatea Sa de telegrama lor şi de bunele urărĭ ce fac pentru însănătoşirea Ţaruluĭ.

ŞTIRI COMERCIALE

Dăm aci maĭ jos poliţele ce aŭ fost protestate în ziua de 10 Octombrie a. c, la tribunalul de comerţ din Capitală.

Protestele de la 10 Octombrie a. c.

Ioan Oprescu, str. Teilor, leĭ 990; N. G. Danculescu, Corabia, leĭ 272; Nae Gavrilescu, Tîrgovişte, leĭ 450; Leibu Schvartz, str. Patrieĭ 10, leĭ 436; Lascăr Weintraub, str. Polonă, leĭ 100; E. K. Varveris, Buzeŭ, leĭ 2200; Ilie Iordănescu, str. Bărăţieĭ 33, leĭ 183; Petrache Crăciuneanu, Ploescĭ, leĭ 1090; Lache Varthanovicĭ, Pitescĭ, leĭ 1400; S. Feller & M. Brener, str. Patrieĭ 10, leĭ 400; Al. Oteteleschanu cal. Victorieĭ, leĭ 10,000; M. L. Spillman, cal. Văcărescĭ 1, leĭ 500; Moise Abram, Zimnicea, leĭ 1000—400; Marin Petrescu, Roşiorĭ, leĭ 500; Iosef Zuker, st. Patrieĭ 2, leĭ 900; Alb. Wecsller, cal. Rahoviĭ, leĭ 266; Dr. Georgescu, str. Splaiuluĭ 8, leĭ 1000; F. I. Calatorescu, cal. Victorieĭ, leĭ 2000; Ştefan Stoian Buzeŭ, Buzeŭ, leĭ 564—400; Marin Marinescu, com. Sărulescĭ, leĭ 5000; Iohan Pred, şos. Jianuluĭ, leĭ 192; Alexandrina Darvary, cal. Rahoveĭ 191, leĭ 2000; Petcu Ioan Fraţă, Drăgăşanĭ, leĭ 1500; Dumitru Grigorescu, com. Delenĭ, leĭ 5000—548; An. Metereoreanu, Colţeĭ, leĭ 212; I. Aronescu, necunoscut, lire 97.

Protestele de la 11 Octombre

Bernhard Herman, Colţeĭ 24, 600 — 350; Baycan Dr., Ştirb-Vodă 12, 1000; Marcus Feldman, Arteĭ 6, 250; Ioan Dancu, Bărăţieĭ 38, 373; Agop Popovicĭ, Armenească 25, 500; S. Feller & M. Braner, Patrieĭ 10, 400; Abran Segal, R. Sărat, 383; Ştefan Velescu, Roşiorĭ, 2000; Elisa Rioşianu, Urzicenĭ, 692; Tudora-

---

FOIŢA ZIARULUI *ADEVĂRUL*

25

WILHELM BERGSÖE

Nuvele italiene

PILLONE

Pe urmă se puse dinaintea oglinzeĭ celeĭ marĭ, dintr'o singură mişcare îşĭ scoase gluga, aruncă mantaua de pe umere şi, în strălucirea lumineĭ reflectate de vechea oglindă veneţiană, stătea frumoasa Filomela, frumuseţea enigmatică de la nunta de pe ţermul din Posilippo.

«Nu-mĭ venea să-mĭ cred ochilor şi totuşĭ era cu neputinţă să mă înşel. Era acelaş chip sprinţen, zvelt, acelaş păr auriŭ lucios, aceiaşĭ ochĭ marĭ scînteietorĭ, cu aceiaşĭ expresie : un amestec minunat de viaţă tînără, de mîndrie şi melancolie. Cît de frumoasă era, stînd aşa dinaintea oglinzeĭ, care-mĭ arăta chipul eĭ în toată frumuseţea-ĭ ispititoare! Cît de orbitorĭ eraŭ umeriĭ aceştia albĭ, încadraţĭ de dantele fine sorrentine, care se legănaŭ împrejurul gîtuluĭ săŭ ca nişte florĭ albe! Cît de frumoase şi de moĭ în mişcările lor eraŭ aceste braţe pline şi degetele subţirĭ, cu care-şĭ aşeza, cu o grabă neliniştită, şuviţele de păr, resfirate de mersul grăbit şi de vălul de pe obraz !

«Ea părea că-şĭ dă seamă de asta. Căcĭ, înfigînd maĭ adînc o camelie roşie în noianul acesta de bucle roşiĭ auriĭ, ea zîmbea chipuluĭ din oglindă şi apoĭ îşĭ ascunse de odată capul în mîinĭ într'un acces de plîns cu hohote... Cînd îşĭ desfăcu iar mîinele, se părea că izbucnirea aceasta a durereĭ o făcuse şi maĭ frumoasă. Era palidă, buzele-ĭ tremuraŭ şi pieptul se ridica şi se lăsa spazmodic ; dar ochiĭ 'ĭ străluceaŭ, o lucire minunată, aproape ca de frigurĭ şi gura iar avea expresiunea pe jumătate tristă, pe jumătate mîndră, care-ĭ dădea graţia uneĭ regine.

«Incă o dată îşĭ maĭ aşeză briliantul cel mare, care lucea pe rochia-ĭ de mătasă neagră ca o stea noaptea, se maĭ privi o dată în oglindă şi alergă pe urmă la dulapul cel vechiŭ, ale căruĭ ornamente de sidef străluceaŭ în lumină. Pe urmă scoase o legătură mică de cheĭ, încercă maĭ multe în broască şi părea nemulţămită, că nicĭ una nu-ĭ deschidea sertarele misterioase.

«De o dată se păru că-ĭ venise un gînd noŭ. Ea încercă pe fie-care dintre nasturiĭ de aur, înşurubaţĭ în cutiĭ, apăsă pe unul şi de o dată partea de la mijloc se lăsă în jos şi descoperi un şir de sertare ascunse, pline de scrisorĭ şi documente. Ea scoase un pachet după altul, le resfoi cu o grabă nervoasă, uitîndu-se mereŭ la uşă şi în sfîrşit se opri la o scrisoare, care părea că o interesează în deosebĭ. Apoĭ adună toate pachetele grămadă, le legă cu o panglică şi le ascunse lîngă felinar în fundul sobeĭ.

«Cînd fu gata, închise iar dulapul, se plimbă de cîte-va orĭ neliniştită prin odae şi se trînti din noŭ pe fotoliŭ, unde se adînci iar în gîndurĭ, fără a se mişca.

«Şezu aşa de mult şi se mişcă aşa de puţin, în cît mi se păru că adormise. De odată se sculă cu un oftat adînc, se aplecă peste biuroŭ şi scoase din sîn un medalion mic de aur, pe care-l deschise încet. Se părea că conţine un portret, pentru că ea-l privi lung şi ţintă, pe cînd ochiĭ-ĭ ardeaŭ de un foc minunat. Pe urmă îl sărută cu foc şi-l ascunse iar în sîn.

«Se aşeză apoĭ iar, îşĭ acoperi faţa cu mîinele şi mi se păru că plînge. In momentul acesta auziĭŭ în adîncime, sub ruine, un sunet bubuitor în gol, ca şi cînd o uşă ar fi trîntită cu putere. Puţin după asta resunară paşĭ siguri, puternicĭ în catul de desubtul nostru şi ea sări în sus încordată, par'că se aştepta să vadă o arătare de noapte ; paşiĭ se apropiaŭ, se auzeaŭ acuma pe scară şi ea făcu o mişcare, par'că pentru a se ascunde în alcovul, în care mă aflam eŭ; dar de odată făcu cîţi-va paşĭ spre uşă, îşĭ şterse cu batista cele de pe urmă semne ale lacrimilor şi faţa-ĭ căpătă iar expresia aceea de mîndrie poruncitoare, care-mĭ atrăsese luarea aminte, cînd o văzusem întîia oară.

«Ea se rezemă de biuroŭ şi se uită spre uşă. Aceasta se deschise încet şi un bărbat, învelit într'o manta închisă, largă, intră. Cu o mişcare repede, el îşĭ aruncă mantaoa de pe umere, o aruncă pe un scaun şi dinaintea mea stătea un chip, pe care-l cunoşteam foarte bine deşi era deghizat—era Pillone !

«El purta pălăria strălucitoare a bersaglierilor, cu penajul fîlfîitor de pene de cocoş ; tunica-ĭ albastră-închis, era cusută cu trese de fir şi în eşarpa-ĭ roşie luceaŭ pumnalul şi pistoalele. Dar în portul acesta pe jumătate de marinar, pe jumătate de soldat, el mi se păru de două orĭ maĭ frumos : uniforma părea făcută anume pentru dînsul şi contopea la un loc pe contrabandist şi pe brigand.

«El se opri o clipă, privind-o mut şi entuziasmat, copleşit par'că de frumuseţea eĭ. Pe urmă făcu cîţi-va paşĭ grăbiţĭ spre dînsa şi voi s'o strîngă în braţe, dar ea se dădu sfioasă înapoĭ şi el zise cu violenţă :

«— Filomelo, de ce nu vreĭ să mă săruţĭ? Să uităm toată cearta şi zizania ! Tu nu ştiĭ la ce m'am urnit eŭ în noaptea asta pentru tine !

«— Pillone, — zise ea cu glasul strîns — cum te-a lăsat inima ca să mă facĭ să aştept atîta în locul acesta îngrozitor ? Eŭ hotărîsem întîlnirea în scrisoarea mea pentru ceasurile două după miezul nopţeĭ şi peste un ceas am aşteptat aicĭ în grijă şi nelinişte.

«— Oare nu m'aĭ aşteptat şi în alte nopţĭ ? — întrebă el privind-o ţintă, — N'aĭ fost săptămîna trecută de cîte-va orĭ aicĭ fără a mă vesti despre asta ? Nu tăgăduĭ ! Spioniĭ meĭ ştiŭ totul.

«Ea păru mirată, răspunse însă iute :

«— Nu cumva vreĭ să mă bănueştĭ pentru că am îndrăznit totul, că am uitat orĭ ce, numaĭ din dragoste pentru tine? Da, în cîte o noapte m'am furişat în casa asta pustie, dărăpănată, pe care tu mi-aĭ arătat-o şi care mă umple de spaimă şi de groază. Multe nopţĭ am aşteptat aicĭ, pînă am auzit cocoşiĭ cîntînd numaĭ cu speranţa că te voiŭ întîlni în locul acesta, pe unde ştiam că viĭ cîte o dată. Ah! nu-ţĭ cunoşteam drumurile, nu ştiam unde să-ţĭ trimet scrisorile mele, altfel de multe orĭ aĭ fi ştiut-o.

«— Dar de la cine aĭ aflat unde e tabăra mea? întrebă el scrutător.

«— De la bătrînul Raffaello, devale pe ţerm — răspunse ea repede. — El îmĭ ducea şi maĭ înainte scrisorĭ şi veştĭ pentru tine şi mi-a făgăduit că va îngriji de asta.

«— Atuncĭ a fost răŭ răsplătit pentru serviciul săŭ — zise el posomorît. — Nu maĭ puteam avea încredere într'însul, pentru că el denunţase pe Matteo.

(Va urma).

COTA OFICIALA
a
BURSEI DIN BUCUREŞTI
Marţî 11 Octombrie 1894.

Imprumuturî de stat romîne	
Rentă p rpetuă	$99^5/_8$
» amortisabilă din 1881 . .	$94^5/_8$
» » (Impr. 1892 .	96
» » din 1893. .	96
» » 1894 internă.	—
» amort. (Impr. de 32 milioane.	$81^3/_8$
» » (Impr. de 50 milioane).	$84^1/_8$
» » (Impr. de 274 milioane)	$84^3/_8$
» » » 45 »	$84^1/_8$
» C. F. R. (Conv. Schuldverschreibung	—
Obligaţiune de Stat (Conv. rurale).	$100^1/_2$
Oblig. Caseĭ Pensiun., a 300 leĭ.	272
Imprumuturî de oraşe	
Obligaţiĭ ale Com. Bucur. 1883.	84
» » » 1890.	85
Imprumuturî de Societăţi	
Scrisurĭ fonçiare rurale	$87^1/_2$
» » urbane Bucureştĭ.	99
» » » »	$81^1/_2$
» » urbane Iaşĭ. .	$74^1/_4$
Obligaţiile soc. de Basalt artificial.	97
Acţiunĭ	
Banca Naţională a Românieĭ . .	1470
Actiunile Bănceĭ Agricole . . .	125
Banca Românieĭ	—
Soc. de asigurare Dacia-Romînia .	365
» de asigurare Naţionala. . .	370
» de asig. şi reasig. Patria. .	110
» rom. de constr. şi lucr. publ.	105
Societatea de bazalt artificial . .	330
Banca Naţională scont.	6
» : av. pe dep. de efec. saŭ lingourĭ	7
Casa de Dep. şi Consem.: avansurĭ pe deposite de efecte. . . .	$7^1/_2$

che Guţă, Pitescĭ, 325; Tănase Dumitrescu, Mizil, 795; Căpitan Demetriady, şos. Jianuluĭ, 1000; I. Gheorghiadi, Călăraşĭ, 300; Bonărescu Filites, Mizil, 373; C. S. Codreanu, Titu, 500; I. C. Anastasiu, Vaselor 48, 2500; Zamfirescu & Guttman, Covacĭ, 925; Tache Dumitriu, Piteşcĭ, 1000; Marin I. Tomescu, Piteşcĭ, 1000; N. Camfort, Cal. Dudescĭ 100, 150; Anton C. Trandafirescu, Ghica-Vodă 5, 145; Ioan Stoicescu, Giurgiŭ, 500; Ioan Culea, Hala-Ghica, 100; Alexandrina S. Stătescu, Lipscanĭ 79, 155; Dumitriu & Steinhart, Moşilor 37, florinĭ 366; Nicolae Ioan fiu, Slatina, leĭ 217; Henric Streitman, Diaconeselor 3, leĭ 250; Haralambie Dumitriu, şos. Colentini 2, 500; W. L. Schvartz, Roman, M. 132; A. Theodoru, Piteşcĭ, leĭ 460; Mayer Elias, Bazaca 2, leĭ 240; A. Iacobsohn, T. Vesteĭ, leĭ 239; Toma Apostol, Cal. Rahoveĭ 49, 300; Isac Schram, cal. Călăraşi 15, 300; Efrosina Licolescu, Alexandria, 215; A. Nachmias, Carol 76, 600; I. Gheorghiadi, Călăraşi, 500; Ilie Iordănescu, Bărătu 33, 2906.

CRONICA TEATRALA

La Teatrul Naţional. — Burghezul gentilom

S'ar putea zice că tocmaĭ *aseară* s'a deschis stagiunea Teatruluĭ Naţional. După inepţia la care asistarăm treĭ serĭ de-a rîndul, cît s'a dat *Barbara Ubrik în preajma tronuluĭ*,— iată-ne la Molière.

A venit la vreme. In zilele noastre, cînd teatrul nu maĭ pune preţ de cît pe acţiune, pe intrigĭ, pe sforĭ, pe combinaţiile de incidente, o piesă de Molière este cea maĭ bună lovitură dată acesteĭ şcolĭ aşa numite «moderne».

Marele comedian francez, care trăieşte de la 1600, a făcut foarte puţin caz de ceea-ce se chiamă *intriga*. Ca şi Shakespeare, Molière şi-a împrumutat maĭ toate subiectele de la alţiĭ şi a căutat, — şi a reuşit, — să strălucească numaĭ prin chipul cum a desvoltat aceste subiecte, prin forma originală în care ni le-a redat. Acţiunea n'are la el nicĭ o importanţă: ea se desfăşură numaĭ întru cît iĭ e necesară autoruluĭ pentru pictura psihică a personagiilor, pentru nuanţarea caracterelor. Aşà e *Burghezul gentilom*, aşà e *Georges Dandin*, aşà e *Misantropul*. Desvoltarea adevărată a «intrigeĭ» începe propriŭ zis in *Burghezul gentilom* tocmaĭ de la actul al treilea, cînd intervine M-me Jourdain. Cele două acte anterioare slujesc numaĭ ca să ne zugrăvească pe D. Jourdain, acest personaj rămas clasic.

După autoriĭ modernĭ, carĭ se întemeiază maĭ mult pe intrigă, acele două acte ar putea fi suprimate ca umpluturĭ, — şi tocmaĭ acelea sînt cele importante din punctul de vedere al pictureĭ personajuluĭ, tocmaĭ ele ne daŭ exact caracterul D-luĭ Jourdain.

Ce să maĭ spun de actul final? Pentru un autor modern, care pune mare preţ pe cuvîntul de efect de la urmă, pe desnodămîntul farseĭ, finalul luĭ Molière calca toate tradiţiile... actuale. In adevăr, publicul deprins cu finalurĭ teribile nicĭ nu poate pricepe cum o piesă se poate sfîrşi aşà de simplu, fără nicĭ o *lovitură* magică. Şi chiar aseară, el nu vroĭà să creadă că spectacolul s'a sfîrşit; el strigà mereŭ: maĭ este!

Şi nu maĭ era nimic, pentru că Molière aşa a 'nţeles teatrul, nu cum l'a reformat în urmă Scribe şi toţĭ ceĭ-l-alţĭ.

Fără îndoială, acesta este viitorul teatruluĭ. Ne vom reîntoarce la Molière în ce priveşte înjghebarea acţiuniĭ, — şi vom ajunge să vedem pe scenă bucăţĭ desperechiate, scene prinse de la mijloc şi finite fără rezultat pentru amatoriĭ de «intrigă», pentru mahalagiiĭ literarĭ, carĭ ţin morţiş să afle «ce s'a făcut contele la urmă».

Dar în scenele acestea disparate, se va analiza sufletul celor în joc, se vor studia pasiunile şi moravurile noastre, care sînt maĭ interesante de cît cancanurile dintre Doamna marchiză şi vecinul Dumisale.

Exactitatea aceteĭ analize va constitui atuncĭ fondul drameĭ saŭ al comediiĭ, — şi aceasta a înţeles-o Molière, care a pus-o în primul rînd.

* * *

Este ştiut că Molière a fost un mare satirist. El, care era realmente bolnav şi desperat de insuficienţa medicilor şi care a murit pe scenă în mijlocul uneĭ reprezentaţiĭ, a satirizat pe doctorĭ în *Le malade imaginaire*; a satirizat societatea în mijlocul căreia trăia, pe burghezĭ şi pe nobilĭ.

I s'a imputat că, de dragul satireĭ, a exagerat caracterele. Şi tocmaĭ aceasta nu-ĭ exact. Aceea-ce pentru noĭ ar fi azĭ o farsă, era perfect adevărat atuncĭ. Tipurile luĭ eraŭ copiĭ de pe natură. Originalul D-luĭ Jourdain a fost atribuit la o sumedenie de inşĭ; profesorul de filozofie e un mediocru filozof de pe vremurĭ, prieten al luĭ Molière; cît pentru D-na Jourdain, ea ne reaminteşte perfect pe Teresa Cascayo, nevasta luĭ Sancho-Pança. Eraŭ aşa prinse *sur le vif* personagiile luĭ Molière, în cît el a avut mult să sufere de pe urma faptuluĭ că o mulţime de curtizanĭ se recunoşteaŭ în ele. Urît de toţĭ, hulit de nobilĭ, de burghejĭ, de pamfletarĭ, escomunicat de Papa, el a trebuit să sufere şi după moarte teribilele ultragiĭ ale luĭ Bossuet. Şi, dacă n'ar fi fost Ludovic XIV, de sigur marele comedian ar fi avut o soartă tristă de tot.

De aceea toţĭ cîţĭ vorbesc cu dispreţ de *farsele* luĭ Molière, nu cunosc istoria epoceĭ în care a scris el.

Lucrările luĭ trăesc tocmaĭ pentru-că respiră naturalul. Inchipuiţĭ-vă numaĭ cît de naturale eraŭ ele atuncĭ! De pildă, azĭ nu se înţelege rostul intervenţieĭ Turcilor în actual al treilea, ca să facă pe D. Jourdain *mamamuşi*. Cu toate astea, intervenţia asta, care a fost comandată de Ludovic XIV ca să zeflemisească pe ambasadorul Porţiĭ, a avut în vremea aceea un succes enorm.

De alt-fel, partea spectaculoasă în piesele luĭ Molière se iartă maĭ uşor ca 'n alt teatru, de vreme ce el esclude elementul principal de succes: intriga.

* * *

Toate caracteristicile acestea fac ca lucrările luĭ Molière să fie dificil de interpretat: trebuesc pentru aceasta multe cunoştinţe, mult spirit şi maĭ ales mult spirit franţuzesc.

La noĭ, de şi ni se spune că la Conservator Molière e în onoare, totuşĭ merge greŭ în scenă.

Reprezentaţia de a-seară se poate zice c'a fost reuşită, — dar numaĭ Molière nu era. D. Niculescu, care ţinea rolul luĭ Jourdain, a fost destul de comic, dar nu era Jourdain. Faptul asupra căruia atragem cu deosebire atenţia artistuluĭ, e că tot timpul nu trebuie să uite a se *fasiona* în mod stîngaciŭ după apucăturile nobile.

D. Brezeanu să întrebuinţeze cu maĭ mult patos dialectica filozofică din secolul XVII. Să ţie o notă mijlocie între gravitatea solemnă a filozofuluĭ german şi gravitatea înfatuată a mediocruluĭ Rohault.

D-na Alexandrescu să nu maĭ facă pe coana Chiriţa. M-me Jourdain nu e ridiculă, ci o burgheză cu minte şi cu bun simţ.

D-na Moor are gura destul de mare, după cum s'ar părea că cere rolul; dar «gura mare» e o calomnie şi decĭ D-sa trebue absolut înlocuită. Nu de alta, dar nu întruneşte condiţiunile necesare ca să captiveze pe fiul Padişahuluĭ; maĭ lesne e aceea ce spune despre D-sa în lipsă servitorul luĭ Cleonte.

D-na Ciucurescu rîde foarte suggestiv; n'are însă darul de a asculta în scenă şi une orĭ o dă prea pe romîneşte. Servitoarele luĭ Molière sînt ceva maĭ *subtirĭ*.

D. Jianu izbeşte prea tare în evanghelia turcească. Şi dacă galeria rîde de asta, — noĭ nu.

Inc'o dată însă, reprezentaţia a fost reuşită, ea a plăcut mult; de şi sîntem departe de interpretarea fină a teatruluĭ francez.

* * *

O mică observaţie Direcţieĭ.

Cînd D. Jourdain, burghez îngîmfat de nobleţea-ĭ de carnaval, dă o masă uneĭ contese pe care vrea s'o *epateze*, — e ridicul ca masa să se compue din treĭ păhăruţe şi un clondir de la Purcel.

La Jigniţa se poate; dar la Teatrul Naţional, — sucursala Caseĭ luĭ Molière, — ne facem de rîs.

Quidam.

EDIŢIA A TREIA

ULTIME INFORMATIUNI

Cassarea alegerilor din Craiova şi Iaşĭ continuă să agite încă pe conservatorĭ.

Consiliul de miniştri de ierĭ a decis cassarea alegerilor din Iaşĭ, dar notificarea oficială a acesteĭ deciziuneĭ va întîrzia, aşteptîndu-se împăcarea conservatorilor ieşenĭ.

In privinţa alegerilor din Craiova, deşĭ consiliul a dat D-luĭ Catargiu facultatea de a decide după cum va crede de cuviinţa, totuşĭ mîine după amiazĭ se va ţine un noŭ consiliŭ în această cestiune, de oare-ce D. L. Catargiu nu vrea să-şĭ asume întreaga răspundere.

D. Carp este în contra cassăreĭ alegerilor din Craiova, de oare-ce toate motivele invocate în favoarea eĭ sînt ridicole.

D. Cedomil Miatovicĭ, ministru plenipotenţiar al Serbieĭ la Bucureştĭ, a fost chemat telegrafic la Belgrad de amiciĭ săĭ politicĭ.

Probabil, că D. Miatovicĭ se va întoarce numaĭ pentru a-şĭ prezinta scrisorile de rechemare, căcĭ e vorba să fie chemat în minister.

In urma invităreĭ ministruluĭ, Curtea de Casaţie a ales ca delegaţĭ aĭ săĭ, în juriul examinator pentru catedra de drept civil de la Facultatea de Iaşĭ, pe D-niĭ consilierĭ Petrescu şi Cuculi.

Concursul se va începe la 15 Octombre.

Consiliul de revizie al armateĭ a cassat sentinţa consiliuluĭ de răsboiŭ al corpuluĭ I, prin care D-niĭ căpitan Călugăru şi sub-locotenent Petrescu aŭ fost condamnaţĭ la cîte un an închisoare pentru malversaţiunĭ.

Procesul va fi judecat din noŭ de consiliul de răsboiŭ al corpuluĭ II de armată.

Contingentul 1892 a fost liberat pe ziua de 10 Octombre.

Liberarea companieĭ de pompierĭ s'a amînat pînă la 1 Noembre, din cauza lipseĭ de pompierĭ.

D. Gr. Tocilescu, fiind în excursiunĭ arheologice prin judeţele Dolj, Mehedinţĭ şi Romanaţĭ, a descoperit maĭ multe lagăre romane.

Numaĭ de nu s'ar preface şi ele în ţîţe năsdrăvane.

Probele în scris, la concursul din Iaşĭ pentru ocuparea catedreĭ de clinică infantilă la facultatea de medicină din Bucureştĭ, s'aŭ terminat.

Toţĭ candidaţiĭ aŭ reuşit.

Ierĭ s'aŭ început probele orale. Dar din cauză că D. Dr. Alexianu, preşedintele juriuluĭ examinator, trebuia să vină în Bucureştĭ, continuarea probelor orale s'a suspendat pînă Lunĭ.

D. Rose Stefănescu, fost deputat liberal, a fost ales primar al oraşuluĭ Giurgiu.

D. Dr. Cantacuzino a fost numit profesor suplinitor la catedra de morfologie din Iaşĭ.

Această catedră este de curînd creată prin separarea catedreĭ de zoologie.

Sîmbătă se va începe la Universitatea din Iaşĭ concursul pentru catedra de mineralogie de la facultatea de ştiinţă din Bucureştĭ.

Candidatul, care are toate şansele de a reuşi este D. Mrazec, doctor în ştiinţĭ de la Geneva.

In cursul săptămîneĭ trecute aŭ maĭ emigrat din Dobrogea 27 de familiĭ de turcĭ şi tătarĭ.

Administraţia nu ia nicĭ o măsură pentru a împiedica aceste emigrărĭ.

Azĭ s'a început concursul pentru ocuparea catedreĭ de geometrie descriptivă de la Facultatea de ştiinţĭ din Iaşĭ.

Juriul examinator se compune din D-niĭ Petrescu, David Emanuel, Gogu, general Lahovary şi Er. Pangrati, profesorĭ aĭ facultăţiĭ de matematicĭ din Capitală şi din D-niĭ G. Duca şi Capuţineanu, profesorĭ la şcoala de podurĭ şi şosele, delegaţĭ aĭ ministeruluĭ instrucţieĭ.

Candidaţĭ sînt D-niĭ Perieţeanu, căpitan Toroceanu, Costin şi Nestor Ureche.

Socialiştiĭ belgienĭ

Corespondentul din Belgia al ziaruluĭ *Le Temps*, a intervievat pe Vandervelde, conducătorul probabil a grupuluĭ socialist din parlamentul belgian, asupra atitudineĭ acestuĭ grup şi asupra reformelor pe care are el de gînd să le propue.

Iată ce-a răspuns el:

«Ne vom ocupa maĭ întîiŭ cu reglementarea munceĭ şi maĭ cu seamă cu organizarea caselor de pensie şi a caselor de ajutor în caz de boală, accidente saŭ lipsă de lucru; recunoaşterea legală a indicatelor profesionale; răscumpărarea minelor de cărbunĭ; monopolul fabricaţieĭ alcoolului şi a altor industriĭ insalubre».

Asupra succesuluĭ catolicilor în Flandra şi asupra uneĭ surprise pe care ne-o rezervă viitorul în aceste provincĭ, Vandervelde a răspuns:

«Flandrele sînt o Irlandă în stare latentă. Se evaluează, în adevăr, de la 74 la 85% proporţia pămînturilor lucrate de proletarĭ agricolĭ. *In asemenea condiţiĭ, progresele socialismuluĭ în aceste regiunĭ, de îndată ce el va fi înţeles de populaţia rurală, se vor face cu iuţeala fulgeruluĭ*».

D. locotenent Băncilă, simţindu-se ofenzat cu ocazia unuĭ proces de la judecătoria de ocol din culoarea de Roşu, a provocat ierĭ la duel pe D. advocat George Teclu.

Martoriĭ D-luĭ Teclu sînt D-niĭ advocaţĭ Stavri Predescu şi Pantazi, iar a-ĭ D-luĭ Băncilă, D-niĭ locotenenţĭ Kiriţescu şi Mihailidi.

Avocaţĭ, nu maĭ pledaţĭ, — că-ĭ foc şi-ĭ Băncilă!

Agonia Ţaruluĭ

Paris, 24 Octombre. — *Figaro* publică o telegramă datată de Marţĭ 11 şi 30 m. seara din Odessa şi care anunţă că o catastrofă se poate produce dintr'un moment într'altul la Livadia.

Ţarul se află într'o stare de somnolenţă.

ŞTIRI TEATRALE

Sala Hugo. — In fie care seară representaţiile trupeĭ de operete franceze.

INSERŢIĬ *)

Doamna Ioana Şerban Badea fost domiciliată în Str. Minotaru No. 25, dialu spiri trăind în concubinaj cu un D-n T. 7 anĭ, în acest interval a avut 7 copiĭ de diferite etăţĭ; între care şi o fată anume Vasilica, de 17 anĭ logodită de curînd cu un Elev de Ad-ţie anume Vasile Ionescu, acest Elev Vasile Ionescu, de maĭ multe orĭ povăţuia pe soacra şi logodnica sa să părăsească casa bărbatuluĭ săŭ să nu maĭ trăească cu el, punîndu-le la cale să fure tot ce are în casă. In ziua de 4 Octombrie a. c. numitul Elev împreună cu logodnica şi soacra sa s'a întrodus în casă pe cînd socrul săŭ plecase în oraş după oare-care afacerĭ şi a furat toate objectete din casă şi banĭ ce a avut şi a dispărut cu toţĭ din casă la individul Costache Şerban Badea din Str. Lăzăreanu, fratele femeeĭ Ioana Badea.

Public aceasta şi fac cunoscut persoanelor acelora unde acest neruşinat Elev, Vasile Ionescu, se introduce să se ferească de el pentru că nu umblă de cît numaĭ pentru a fura tot ce găseşte prin case (banĭ, şi objecte) şi a strica casa oamenilor oneştĭ.

*) Redacţia nu iea respunderea celor coprinse sub această rubrică.

[illegible] Pasagiul Băncei Naționale 19

Tipărit pe hîrtie din fabrica LETE